

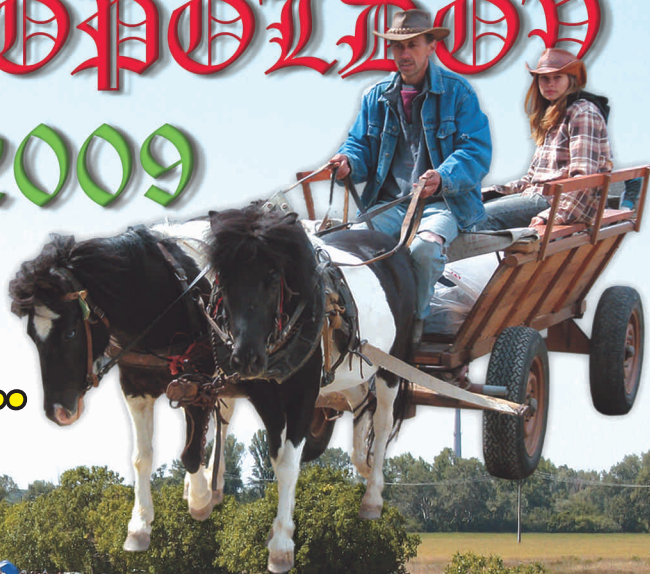

LEOPOLDOV

3/2009

DNES

sme lovili...

u susedov na červíky...

u nás na koníky...

Najviac hlasov získal SMER a najviac preferencií Boris Zala

Šiesteho júna sa v Slovenskej republike uskutočnili voľby poslancov do Európskeho parlamentu na ďalšie päťročné obdobie. Na historicky prvých slovensko-európskych voľbách pred piatimi rokmi sa zúčastnilo len 16,97 percent oprávnených voličov, a tak bola namieste obava, či (ne)záujem o tieto voľby znova neukáže Slovensko ako krajinu, ktorej nezáleží na svojej politickej reprezentácii v Európskej únii.

V Leopoldove sa na voľbách zúčastnilo 18,43 percenta oprávnených voličov, teda menej ako v celoslovenskom kontexte (SR: 19,64 %). V celej únii volilo 43,1 percenta oprávnených voličov. Najnižší záujem voličov sme zaznamenali v 2. volebnom okrsku (13,79 %), najviac voličov pristúpilo k urnám v 3. okrsku (23,53 %).

Volebná účasť:

okrsok číslo	I	II	III	spolu
zapísaných voličov	1096	972	1241	3309
počet vydaných obálok	184	134	292	610
počet odovzdaných obálok	184	134	292	610
počet platných hlasov	178	130	284	592
percento účasti:	16,79	13,79	23,53	18,43

Platné hlasy odovzdané jednotlivých subjektom:

V tabuľke uvádzame počty platných hlasov odovzdaných jednotlivým politickým stranám a hnutiam v konkrétnych okrskoch, ale aj v celom meste. Výsledky uvádzame aj v percentách a pre porovnanie uvádzame aj percentuálne zastúpenie platných hlasov jednotlivých kandidujúcich subjektov v celoslovenskom priemere.

okrsok číslo	I	II	III	spolu	(%)	SR (%)
Ludová strana – HZDS	21	16	24	61	10,3	8,98
Sloboda a Solidarita	5	4	14	23	3,89	4,72
SMER – sociálna demokracia	84	55	118	257	43,42	32,02
Strana zelených	2	7	11	20	3,38	2,11
Slovenská demokrat. a kresťan. únia – DS	19	17	32	68	11,49	16,99
Demokratická strana	1	0	1	2	0,34	0,29
MISIA 21 – Hnutie kresťanskej solidarity	0	0	0	0	0,00	0,43
Agrárna strana vidieka	0	2	1	3	0,51	0,45
Konzervatívni demokrati Slovenska – OKS	3	1	9	13	2,2	2,1
Strana maďarskej koalície - MKP	0	0	2	2	0,34	11,34
Komunistická strana Slovenska	4	0	2	6	1,01	1,65
Rómska iniciatíva Slovenska	0	0	0	0	0,00	0
Slovenská národná strana	14	3	14	31	5,24	5,56
LIGA, občiansko-liberálna strana	0	1	3	4	0,68	0,29
Strana demokratickej ľavice	1	0	3	4	0,68	0,62
Slobodné Fórum	0	2	2	4	0,68	1,58
Kresťanskodemokratické hnutie	24	22	48	94	15,88	10,87

Zoznam kandidátov, ktorým voliči odovzdali preferenčné hlasy:

Pri kandidátoch uvádzame počet hlasov.

1. Ludová strana – HZDS: Sergej Kozlík 24, Peter Baco 15, Irena Belohorská 18, Diana Štrofová 2, Ján Kovarčík 1, Beáta Sániová 1, Ladislav Kokoška 1,

2. Sloboda a Solidarita: Ján Oravec 13, Emil Burák 5, Katarína Majdlenová 2, Jozef Rajtár 2, Katarína Sliviaková 1, Karol Kyslan 4,

3. SMER – sociálna demokracia: Boris Zala 105, Vladimír Maňka 32, Monika Flašíková-Beňová 100, Monika Smolková 1, Katarína Nevedalová 2, Alexander Kurtanský 3, Peter Hanulík 3, Gabriela Kečkéšová 5, Peter Markovič 29, Vladislav Petráš 2, Svetlana Pavlovičová 3, Milan Magát 4,

4. Strana zelených: Jana Budáčová 5, Eduard Chmelár 1, Oľga Pietruchovej 3, Miroslav Král 3, Juraj Mesík 3, Anna Fábryová 1, Peter Nováček 3, Diana Chladeková 1,

5. Slovenská demokratická a kresťanská únia – Demokratická strana: Eduard Kukan 41, Peter Šťastný 21, Milan Gaľa 2, Pavol Kubovič 1, Jarmila Tkáčová 2, Zita Pleštinská 8, Juraj Šváb 1, Júlia Hurná 1,

6. Demokratická strana: Peter Hríb 1,

8. Agrárna strana vidieka: Alena Vidličková 3,

9. Konzervatívni demokrati Slovenska – Občianska konzervatívna strana: Vladimír Palko 6, Peter Osuský 5, František Mikloško 6, Svetozár Gavara 1, Rudolf Bauer 1,

10. Strana maďarskej koalície: Edit Bauer 2, Zoltán Bara 1,

11. Komunistická strana Slovenska: Karol Ondriaš 3, Anna Sotáková 3, Vladimír Chlebo 1, Michal Kotian 1, Pavol Suško 1, Juraj Lazarčík 1,

13. Slovenská národná strana: Dušan Švantner 9, Jaroslav Paška 10, Vladimír Čechot 2, Tatiana Poliaková 2, Štefan Zelník 5, Rafael Rafaj 9, Stanislav Čecho 1,

14. LIGA, občiansko-liberálna strana: Martina Čierna 1,

15. Strana demokratickej ľavice: Štefan Horváth 1, Ibrahim Maiga 3,

16. Slobodné Fórum: Milan Izák 1, Miriam Repáková 1, Milan Plačko 1, Alexandra Pařčová 1,

17. Kresťanskodemokratické hnutie: Martin Fronc 15, Ján Hudacký 4, Anna Záborská 52, Miroslav Mikolášik 31, Ján Vančo 3, Peter Lenč 9, Renáta Ocilková 4, Pavol Kossey 1, Martin Hladký 4, Martin Krajčovič 3, Jozef Bobík 1, Ján Morovič 2.

Konkrétni kandidáti ostatných kandidujúcich politických strán a hnutí nezískali v Leopoldove žiadne preferenčné hlasy.

Slovenskú republiku budú v Európskom parlamente v nasledujúcom volebnom období zastupovať títo poslanci:

1. Edit Bauer (Strana maďarskej koalície – Magyar Koalíció Pártja), **2. Monika Flašíková Beňová** (SMER – sociálna demokracia), **3. Sergej Kozlík** (Ludová strana – Hnutie za demokratické Slovensko), **4. Eduard Kukan** (Slovenská demokratická a kresťanská únia – Demokratická strana), **5. Vladimír Maňka** (SMER – sociálna demokracia), **6. Alajos Mészáros** (Strana maďarskej koalície – Magyar Koalíció Pártja), **7. Miroslav Mikolášik** (Kresťanskodemokratické hnutie), **8. Katarína Neveďalová** (SMER – sociálna demokracia), **9. Jaroslav Paška** (Slovenská národná strana), **10. Monika Smolková** (SMER – sociálna demokracia), **11. Peter Šťastný** (Slovenská demokratická a kresťanská únia – Demokratická strana), **12. Boris Zala** (SMER – sociálna demokracia), **13. Anna Záborská** (Kresťanskodemokratické hnutie).

Počas volieb členovia volebných komisíí nezaznamenali žiadne narušenie volieb.

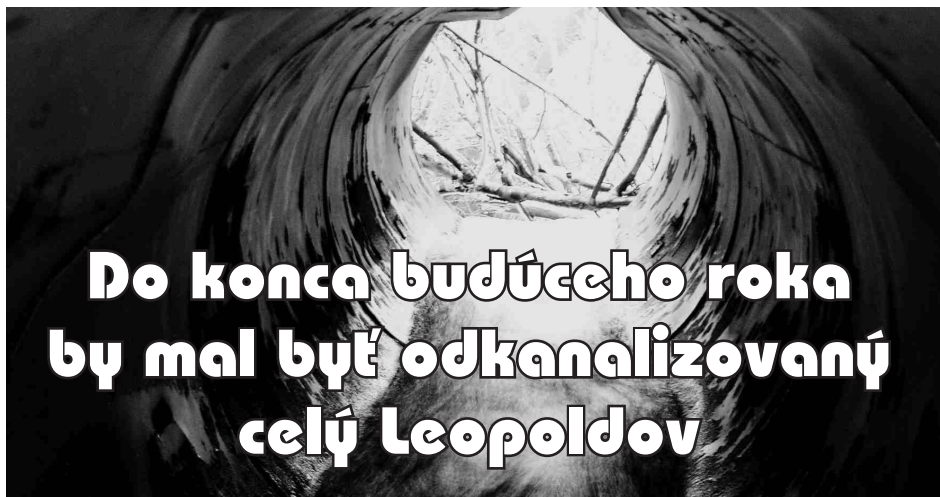
Spracoval Juraj Hladký.

Realizuje sa projekt za takmer 170 miliónov korún

Konečne! Po mnohých rokoch projektových a iných príprav odkanalizovania mesta a po skončení prvej etapy financovanej prevažne z rozpočtu mesta a po skončení časti druhej etapy je dnes už isté, že práve vďaka technickej pripravenosti mesta a intenzívnym rokovaniam bývalého aj súčasného vedenia mesta s manažmentom Trnavskej vodárenskej spoločnosti, a. s., by mal byť do jeden a pol roka úplne odkanalizovaný celý Leopoldov a takisto aj Červeník.

Leopoldov sa teda konečne dočkal možnosti intenzívneho napredovania prác, navyše nie zo svojich prostriedkov. Podstatnú časť nákladov získala Trnavská vodárenská spoločnosť z prostriedkov Európskej únie, časť zaplatí sama spoločnosť a 16 miliónmi sa bude na spolufinancovaní zúčastňovať aj mesto Leopoldov a obec Červeník (Leopoldov v štyroch ročných splátkach po dva milióny korún). Tieto financie sa použijú na pokrytie tzv. neoprávnených nákladov (napríklad za polozenie odbočiek siete po hranice pozemkov odberateľa). Verejným obstarávaním sa výška nákladov na realizáciu projektu ustálila na 169 miliónoch 719 000 Sk (asi 5 miliónov 634 tisíc eur).

Práce na dokončení odkanalizovania v rámci druhej etapy sa začali na začiatku júla súbežne v Leopoldove a v Červeníku a pracuje sa naraz na viacerých miestach. Práce zabezpečujú Vodohospodárske stavby, a. s., a formou subdodávky Zempres, spol. s r. o., Bašovce. Práce na vybudovaní gravitačnej splaškovej kanalizácie sa začali na Ulici M. R. Štefánika a pokračovať budú na Hurbanovej ulici. Ďalšia skupina bude pracovať na Kukučínovej ulici (od mesta po železničnú trať), na Námestí sv. Ignáca (za parkom), na Hollého a Záhradníckej ulici. Tento úsek by mal byť úplne odkanalizovaný do konca novembra a priebežne sa budú realizovať v jednotlivých úsekoch aj spätné úpravy.

**Do konca budúceho roka
by mal byť odkanalizovaný
celý Leopoldov**

Predbežný harmonogram prác je stanovený v jednotlivých úsekoch takto:

Štefánikova ul.

22.6.2009 – koniec augusta

Hurbanova ul., Bernolákova ul.

polovica júla – koniec novembra
(Hurbanova ul. do konca septembra)

Rázusova ul. (1)

polovica júla – koniec októbra

Rázusova ul. (2)

22.6. – koniec augusta

Námestie sv. Ignáca (za parkom)
Námestie sv. Ignáca (zo strany obchodov)
Hollého, Kukučínova, Záhradnícka ul.
Gucmanova ul.
Piešťanská cesta

22.6. – koniec septembra
koniec augusta – 15. október
22.6. – koniec septembra
koniec augusta – 15. október
1.7. – koniec septembra

Tretia etapa odkanalizovania, ktorá zahŕňa Kopanice od železničnej trate, sa začne v závislosti od napredovania prác v druhej etape a v závislosti od poveternostných a klimatických podmienok možno už koncom tohto roka.

Hlavné rozvody budú umiestnené v komunikácii a domové prípojky vedené odbočkami z hlavného rozvodu budú zriadené po hranicu pozemkov nehnuteľností. Vedenie mesta preto vyzýva občanov, aby včas zvážili, v ktorom mieste je najvhodnejšie odbočku z hlavného potrubia do nehnuteľnosti zriadiť. Občania sú takisto povinní do začatia stavby odstrániť z verejného priestranstva pred svojich domov stavebný materiál a pod. Počas výstavby treba rátať aj s prípadnými komplikáciami v doprave a v parkovaní motorových vozidiel. Mesto preto prosí o trpezlivosť a disciplínu občanov, takisto upozorňuje na zvýšenú opatrnosť počas výstavby.

Napájanie jednotlivých nehnuteľností sa začne až po ukončení stavby, resp. po ukončení konkrétnej etapy, po odskúšaní vodotesnosti potrubí hlavných stôk a odbočiek po hranicu pozemkov a po následnej kolaudácii. Každý záujemca o pripojenie vtedy požiada mestský úrad o súhlas zriadenia drobnej stavby na zriadenie prípojky k nehnuteľnosti (žiadosti je potrebné adresovať Ing. Grossovej). Mesto zároveň upozorňuje vlastníkov nehnuteľností, že po skolaudovaní stavby sú povinní všetci uzatvoriť s akciovou spoločnosťou TAVOS zmluvu o pripojení. Čitateľov budeme o tejto problematike aktuálne informovať.

(jh)

Majstrovstvá sveta v plávanej vyhrali Srbi

Na Váhu pri Leopoldove možno uloviť aj pstruhy Madunický kanál, alebo Leopoldovský Váh, ako sa mu tiež zvykne hovoriť, sa v dňoch 12. – 14. júna stal dejiskom 29. majstrovstiev sveta v rybolove, v kategórii lovu plavákom (tzv. plávaná). O najlepšie hodnotené úlovky z vôd Váh sa pokúšali 5-členné družstvá z takmer tridsiatich štátov celého sveta, víťazstvo si napokon odniesli Srbi. Slovinci sa v záverečnom hodnotení umiestnili až na 11. mieste.

Nezasvätení možno ani nevedia, že vo Váhu je možné uloviť vyše dvadsať druhov rýb, okrem iných dokonca aj pstruhy, ktoré rybári aj na Madunickom kanáli vysádzajú. To však, samozrejme, nebol dôvod, prečo rybárska federácia poverila hlohovskú mestskú organizáciu Slovenského rybárskeho zväzu prípravou tohtoročných majstrovstiev sveta. „*Madunický kanál sa dostal do medzinárodného rybárskeho povedomia už z predchádzajúcich ročníkov, pretože trať dlhá 3,5 kilometra má parametre svetových športových tratí pre rybolov v kategórii plávaná. Trať je homogénna, s bohatou obsádkou rýb, zrážkové pomery trať neovplyvňujú, prístup k vode je dobrý, ba máme možnosť v spolupráci s vodo hospodármi simulovať výšku vodnej hladiny počas tréningov, aby súťažiaci mali možnosť dôkladnejšie spoznať povahu koryta. Navyše, okrem dobrých podmienok a zázemia z minulých súťaží máme skúsený organizačný tím,*“ poznamenal počas prípravných tréningov riaditeľ pretekov MVD. Anton Mutkovič.

Madunický kanál, ktorý vznikol počas budovania madunickej vodnej elektrárne roku 1958 a zakrátko sa stal miestom, kde rybári často organizovali spočiatku len lokálne a regionálne preteky, je dnes dobre známym miestom vhodným na športový, pretekársky aj relaxačný rybolov. Veď neraz možno pri jeho brehoch vidieť aj automobily zo zahraničia. Takto sa k Leopoldovu chodili na majstrovstvá sveta napríklad pripravovať maďarskí pretekári. „*Pretekári od pondelka do štvrtka mohli absolvovať oficiálny tréning, v rámci ktorého sa mohli viac zoznámiť so špecifikami lovu na Madunickom kanáli prakticky. Boxy sú vyžrebované. Počas súťaže už bude z päťčlenného družstva vždy jeden člen loviť v jednom z piatich sektore, aby možnosti všetkých klubov boli vyvážené.*“

Medzi súťažiacimi sme videli aj úspešných pretekárov zo slovenských aj medzinárodných súťaží, s rybármi prichádzali aj kvôli relaxu, aj pre typickú adrenalínovú príchuť rybárčenia neraz aj celé rodiny. V dlhšom rozhovore sme zotrvali s Kyjevčanom, ktorý má bohaté skúsenosti z rybolovu na ukrajinskej veľrieke Dnepri. „*Aj ja som tu už tretí raz, ryby sú tu veľké, ale nie je ich veľa. Vo všeobecnosti je trať zaujímavá a treba pochváliť aj organizátorov za bezproblémový priebeh prípravy, aj keď počasie sa každú chvíľu mení, ale na to sme, samozrejme, zvyknutí,*“ zhodnotil trať a podmienky ukrajinský pretekár, ktorý sa na minuloročnom európskom šampionáte v Budapešti umiestnil na 9. mieste. A ako napokon dopadli národné tímy? „*Mojimi favoritmi sú Angličania, Taliani, Poliaci a Maďari, ktorí poznajú trať a intenzívne sa na lov na Madunickom kanáli pripravovali už od minulého roka,*“ povedal nám svoj odhad výsledkov doktor Mutkovič, predseda hlohovskej pobočky Slovenského rybárskeho zväzu. Napokon sa ukázalo, že od pravdy nebol ďaleko. Na prvom mieste sa umiestnil srsbský tím, na druhom maďarský a bronz si od Leopoldova odviezli Angličania.

Pripal J. Hladký

POZVÁNKA - PROGRAM KULTÚRNEHO LETA V LEOPOLDOVE

- ❖ 10. júl - prázdninová disko zábava v Spolkovej záhrade
- ❖ 18. júl - autobusový zájazd na ekofarmu do Podkylavy (prehliadka farmy, jazdy na koňoch, opekanie)
- ❖ 25. júl - autobusový zájazd na kúpalisko (Veľký Meder alebo Vincov les)
- ❖ 31. júl - 2. august: hody
Výstava gladiol spojená s výstavou fotografií starého Leopoldova (ZŠ Leopoldov)
- ❖ 15. august - autobusový zájazd na kúpalisko (Veľký Meder alebo Vincov les)
- ❖ 29. august - súťaž vo varení gulášu v Spolkovej záhrade, hudba – Mini Max
- ❖ 12. september - Vráťme Slovensku harmoniku

Počas prázdnin bude v Spolkovej záhrade trikrát posedenie pri hudbe s kapelami Folklórna skupina Šulekovo, Krupánsky črpáci a Super tango.

Vrátiť knihu deťom

Od júna majú žiaci aj učitelia našej základnej školy možnosť používať novú modernú školskú knižnicu umiestnenú na prízemí prístavby školy. Na jej otvorení sa stretli s vedením školy riaditelia z okolitých základných škôl, rezortní predstavitelia, poslanci mestského zastupiteľstva a technický realizátor knižnice Marián Bednár z považskobystrickej firmy Drevovýroba a montáže.

Zriadenie knižnice sa podarilo aj vďaka tomu, že vedenie školy sa uchádzalo o projekt internetizácie školských knižníc, ktorého vyhlasovateľom bolo ministerstvo škol-

stva. K týmto financiám poskytlo grant aj mesto, ktoré by malo aj do budúcnosti dbať o rozširovanie a dopĺňanie knižničného fondu. Výsledkom je dnes priestorovo postačujúca, útulná a moderná knižnica, akú by ste možno len ťažko hľadali v iných školách. A má ešte čosi navyše: ťažko opísateľnú atmosféru vyžarujúcu z drevených políc a dreveno-sklených stien, aké môžeme vidieť v dôstojných knižniciach stredovekých univerzít.

Myšlienke zriadiť v škole voľne prístupnú knižnicu pre žiakov aj pedagógov predchádzalo uvedomenie si, že osobitne mladším generáciám najmä v dnešných časoch internetizácie treba knihu vrátiť. „*Knihy im poskytujú to, čo internet ani počítač nedokáže – voviesť ich do sveta fantázie, predstáv, kde si každý z nás môžeme tvoriť svoj vlastný a možno aj lepší svet, umožňuje zabaviť sa, ale aj ľahšie prekonať chvíle samoty; navyše sa už niekoľko rokov ukazuje, že deti zabúdajú, ako sa pracuje s literatúrou,*“ uvažuje riaditeľka školy Mgr. Olga Galčíková. Darmo:

pravdou je, že dnes také samozrejmé – všetko je na webe... – nie je pravdou. A mnohí používatelia internetu vedia, že aj internet síce dokáže byť dobrým sluhom, ale aj veľmi zlým pánom. Veď keď si len predstavíte, koľko hlúposti, nepresností, ba neraz aj výmyslov je na všakovakých študentských „ťahákovských“ stránkach, alebo že môžete vstupovať do internetových encyklopédií a prekladových slovníkov a slobodne do nich prikladať ďalšie informácie či slová... nuž, knihy sú len knihy a nikto zatiaľ lepší a spoľahlivejší nosič informácií nevymyslel.

„Práve knižnica je tým priestorom, ako vrátiť knihu do rúk deťom. So slovom pracujeme s deťmi už dlho aj v rámci mediálneho krúžku a všimam si, že deti majú vo svojom vnútri mnoho emócií, myšlienok, no nevedia, ako ich dať na papier, opísať, pomenovať,“ hovorí zástupkyňa riaditeľky Mgr. Anežka Benková. V knižnici návštevníci nájdu beletriu, odbornú literatúru, jazykovú literatúru, slovníky a encyklopedické diela. Rodičia sa tu dokonca môžu bližšie zoznámiť aj s novými učebnicami, s ktorými doteraz neprišli do kontaktu,

učitelia si tu zasa nájdu metodické príručky a podobne. Pri zriaďovaní sa sústredovali najmä na knižky pre deti, ktoré chcú s tajomným a príťažlivým svetom literatúry zoznamovať už od začiatku. Pre starších žiakov chystajú aj anketu, aké tituly by chceli v knižnici mať oni.

Knižnicu deti začali navštevovať už predtým, ako ju oficiálne otvorili. *„Vo fondoch máme zatiaľ zapísaných takmer 1400 zväzkov, momentálne je asi 50 kníh už požičaných. Navyše, v týchto priestoroch kolegyně pomerne bežne vyučujú tie látky, ktoré sú do knižnice vhodné – nielen zo slovenčiny, slohu, literatúry, cudzích jazykov, ale aj zo zemepisu, dejepisu; je to aj pre deti inšpiratívna alternatíva voči klasickému vyučovaniu v triede,“* hovorí knihovníčka učiteľka Mgr. Renáta Miklošová. Ďalšie finančné prostriedky vedenie školy plánuje preinvestovať na nákup vhodnej literatúry, a teda na rozširovanie svojich fondov.

Juraj Hladký
Foto: morma

V Leopoldove jestvuje niekoľko amatérskych hudobných kapiel, ktoré sa venujú rôznym druhom hudby. Jednou z nich je začínajúca gospelová skupina Priatelia, ktorá oficiálne začala fungovať v roku 2006. Odvtedy sa členovia niekoľkokrát vymenili. Niektorí odišli, iní prišli, až sa v kapele ustálila súčasná zostava: Barbora Müllerová – spev, Dominika Štepanovičová – bicie, Lucia Štepanovičová - klávesy, vokály, Simona Šoková – bassgitara, Martin Štepanovič – gitara, Martin Šoka – gitara, Lukáš Kleščinec – gitara.

Hudobníci začali viac času tráviť v skúšobni, pracovať na nových piesňach a zlepšovať sa. Ich hudba je najmä pop-rocková, ale objaví sa v nej aj reggae či disco. Takáto variabilita je spôsobená tým, že každý člen je iný, takže ani piesne nie sú v rovnakom štýle. Skupina má už za sebou aj prvé vystúpenia a úspechy. Zahrali si na mládežníckom gospelovom festivale Starfest v Starej Turej či na benefičnom koncerte v Hlohovci, ale

priaznivci si ich môžu vypočuť aj na svätých omšiach v tunajšom farskom kostole či v okolitých obciach. V Leopoldove dokonca pripravili rockovú svätú omšu, na ktorej okrem kláves a klasickej gitary použili aj „tvrdšie“ nástroje - bicie a elektrické gitary.

V apríli sa skupina prihlásila do celoslovenskej súťaže s názvom Gospeltalent, kde sa vďaka hlasom poslucháčov dostali do finále a celé Slovensko mohlo počuť ich pieseň Pane, chráň, ktorú do svojho vysielania zaradilo rádio Lumen. Vo finále síce nevyhrali, ale bol to nepochybne jeden z najväčších úspechov, ktorým sa doteraz môžu pyšliť. „Veľmi nás tešilo, že sme sa dostali až tak ďaleko. Veľkým uznaním bolo pre nás hodnotenie poroty, ktorá usúdila, že naša hudba má v sebe život, energiu a veľmi nás baví. Bola to pre nás odmena a zároveň povzbudenie do ďalšej práce. Je to príjemný pocit, že to, čo robíme, sa ľuďom páči,“ hovorí bassgitaristka Simona Šoková. S nadšením rozpráva aj o tom, ako vnímajú členovia kapely hudbu vo svojich životoch: „Hráme

gospel a nehanbíme sa za to. Je to náš štýl života a to, čomu veríme. Táto hudba nie je len o spievaní pre Boha a len v kostole. Naše piesne vyjadrujú aj chuť do života, mladosť, dobrú náladu, radosť z hudby. Spievame o veciach, ktoré máme radi, a chceme za ne Niekomu poďakovať. Sú aj o nás, o tom, akí sme, čo máme radi, z čoho sa tešíme, čo nás trápí a čo by sme radi zmenili.“

Skupina trénuje pravidelne každú nedeľu a texty aj hudbu si jej členovia píšu a komponujú sami. Hudba a úsilie o skvalitnenie a presadenie svojej kapely však nie je jediným dôvodom, prečo tvrdo cvičia. „Tešíme sa nielen z hudby, ale aj z toho, že môžeme byť spolu. Aby nám to spolu klapalo v hudbe, musíme si rozumieť aj ľudsky. Preto sme v prvom rade priatelia. Najdôležitejšie je pre nás byť spolu, môcť sa na seba spoľahnúť a dôverovať si. Nesmieme sa nechať rozdeliť pre nepodstatné problémy, vždy treba nájsť rozumné riešenie. Toho sa držíme celý čas.“ Aj to je možno jeden z dôvodov, prečo sa na spoločné skúšky tešia a každá z nich im prinesie niečo nové. V blízkej budúcnosti plánujú koncerty vo Vrábľoch, v Moste pri Bratislave či v Piešťanoch. Sú zaregistrovaní aj na stránke najväčšieho slovenského gospelového festivalu Lumen (www.fln.sk), kde za nich fanúšikovia môžu hlasovať. Tí sa o kapele dozvedia viac aj na oficiálnej stránke www.priatelia.weebly.com, kde nájdú množstvo fotiek a videí z podujatí, informácie o členoch kapely, o uskutočnených aj pripravovaných akciách. „Náš kalendár nie je až taký prázdny. Stále viac ľudí nás pozýva na rôzne podujatia a my nikoho neodmietneme. Radi zahráme všade a pre každého, komu to urobí radosť.“

friend

foto: www.priatelia.weebly.com

Stručne

Úpravy športového areálu v plnom prúde

Stavebné práce v priestoroch športového areálu nášho mesta finišujú. Stavba novej športovej haly si vyžiadala viaceré úpravy nielen v jej bezprostrednej blízkosti, ale aj v okolí Spolkovej záhrady. Projekt prestavby bol rozdelený na tri dominantné prvky - stavba novej pokladne, vonkajšej terasy a oplo-

tenia. Okolo haly a zadnej bránky pri detskom ihrisku už stavbári plot dokončili. V súčasnosti pracujú na novej pokladni a vchode do štadiónu. Pokladňa má pozostávať zo skladu a prekrytého vydláždeného priestoru, ktorý bude ohradený zábradlím. Zbúraný betónový múr, ktorý oddeľoval Spolkovú záhradu od štadiónu, nahradí terasa s dvoma schodiskami. Celý priestor tak bude otvorenejší, etstickejší, no zároveň zabezpečený oplatením. Pre zvýšenie bezpečnosti pribudli aj nové lapače na lopty pri oboch bránkach ihriska. Rekonštruuje sa aj dlho kolabujúci vodovodný systém v areáli.

morma

Diskvalifikovali dvoch rybárov

Už tretie preteky rybárov seniorov a žien mala možnosť na výslovnú žiadosť pretekárov hostiť leopoldovská Štrkovka v sobotu 2. mája. Tento rok organizátori aj v súvislosti s výraznejším záujmom o súťažný rybolov ako po minulé roky upravili pravidlá. Doteraz si súťažiaci sami mohli vyberať lovné miesta, no v tomto ročníku ich určilo žrebovanie.

Aj keď organizátori z hlohovskej mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu hodnotili preteky s účasťou sedemdesiatich siedmich účastníkov veľmi pozitívne, stretli sa aj s nepríjemnou skúsenosťou, keď museli diskvalifikovať dvoch členov pre zmenu lovného miesta. Iný rybár si okrem dvoch zasietkovaných kaprov ukryl ďalšieho v igelitke do kufra auta. Medzi mužmi sa v päťapohodinovom love ako najlepší umiestnili Ing. E. Šišán, M. Kožík a V. Viglaš, zo žien najlepšie bodovali Buranová, H. Šišanová a M. Šimanská. V kategórii o najväčší úlovok sa najlepšie umiestnil Vendelín Vybíral.

(r)

Nešťastie na železničnej stanici

Hoci nové železničné nástupištia výrazne zvýšili bezpečnosť a uľahčili nastupovanie cestujúcich do vlakových súprav aj vystupovanie z nich, predsa len však treba dodržiavať adekvátnu opatrnosť. Svedčí o tom aj nešťastný prípad zo 17. júna, keď po 16. hodine vchádzal do leopoldovskej železničnej stanice osobný vlak smerujúci z Bratislavy a

64-ročný cestujúci ešte pred zastavením vlaku otvoril dvere na vagóne a pokúsil sa vyskočiť. Doskočil však tak nešťastne, že spadol do jazdnej dráhy a vlak mu odtrhol nohu. Po zákroku záchranárov vážne zraneného pasažiera rýchlo odtransportovali do nemocnice. Na následky závažného zranenia však na druhý deň podľahol.

Doprava na uvedenom úseku bola obnovená v ten istý deň okolo 17:30 h.

jh

Deti si svoj deň užili bohatým programom

Tradičný Deň detí tento rok nepotešilo pekné počasie. Napriek tomu sa v športovom areáli a v Spolkovej záhrade zišlo množstvo detí aj s rodičmi, aby si užili príjemný program a zabavili sa. Na starom futbalovom ihrisku sa vďaka koňom a poníkovi s vozom mohli návštevníci aspoň na malú chvíľku preniesť na divoký západ. Len kúsok odtiaľ sa zasa odohrával príbeh ako vystrihnutý z kriminálnych seriálov. Psovodi s odvážnymi štvornohými chlpáčmi tu predvádzali rôzne kúsky od útoku na zločinca až po hľadanie zakázaných látok. Dobrodružstvo ešte znásobili aj miestni hasiči so svojím predstavením záchrannej akcie. V Spolkovej záhrade čakali húfy nadšených ratoleští, kým sa dostanú k zázračnej pani maliarke, ktorá im na tvárach vyčarila rôzne kresby. Invázia pomalovaných detí potom zaplavila celý Leopoldov. Víly, spidermani, strašidlá, ma-

čičky... Nikto z nich sa navyše nezabudol vyšantiť v nafukovacom hrade a zamaškrtiť si na sladkostiach.

morma, foto krv

Rekonštrukciu škôlky azda ukončia skôr

V predchádzajúcich číslach časopisu Leopoldov sme vám priniesli informácie o najnovšom projekte, vďaka ktorému mesto získalo 9,7 miliónov korún na rekonštrukciu materskej školy. V týchto dňoch sa v budove škôlky už začínajú prvé stavebné práce. Stavbári realizujú drobné demolácie. Tie pripravia objekt na perforáciu strechy a následné zateplenie, ktoré neminie ani obvodový plášť. Ďalšou fázou má byť oprava fasády, strešnej krytiny, kotolne so zariadením aj zvodov a napokon výmena okien a dverí spolu s vybudovaním bezbariérovej rampy. Projekt počíta aj s výmenou sociálnych zariadení, s nákupom nábytku, výpočtovej techniky a hier do špeciálnej triedy. Škôlka disponuje štyrmi triedami, no pre rekonštrukciu bude do augusta využívať iba dve z nich. Počas opráv starej časti budovy sa priestor pre deti zúži len na jednu triedu a dva týždne bude škôlka pravdepodobne za-

tvorená úplne. Napriek tomu, že podľa plánu mala rekonštrukcia pôvodne trvať až osem mesiacov, realizátori projektu predpokladajú, že v skutočnosti to bude asi o polovicu menej.

morma

Sto odvážlivcov splavovalo Váh - Valsplav 2009

Horúce májové počasie aj v tomto roku žičilo zaujímavému podujatiu splavovania Starého Váhu, ktoré 23. mája pripravil Marek Valko spolu s priateľmi. Úspech minulého splavovania si chcelo zopakovať asi sto odvážnych veslárov. Výnimočná a občas aj výnimočne mokrá akcia s neopakovateľnou

atmosférou zanechala v účastníkoch len kopeček nevšedných zážitkov a presvedčenie, že trať medzi Sokolovcami a hlohovskou Sihatou ešte raz istotne splavia. S účastníkmi Valsplavu sa pokúsime spoločne osviežiť sa na stránkach nášho časopisu v horúcom auguste.

jh, foto mana2.sk

V Spolkovej záhrade s internetom

Spolková záhrada v poslednom období láka návštevníkov nielen novým výzorom a skvalitňujúcim sa posedením vo vonkajších priestoroch, novým vkusným oplotením zapadajúcim do celkového vynovujúceho sa koloritu leopoldovského športového areálu a podobne. Dnes si na svoje okrem nefajčiarov, keďže v bare sa už od zimy nefajčí, prídu aj tí, čo si chcú posediť napríklad vonku pod gaštanmi pri svojom laptope a zároveň pracovať s internetom, keďže prostredníctvom leonetu je tu sprevádzkovaná wifi sieť. Návštevníci tak bezproblémovo môžu prijať jej signál v bare, ale aj v celom objekte Spolkovej záhrady bez toho, aby na to potrebovali ďalšie technické či prídavné zariadenia.

(jh)

Deň matiek so Šulekovom

Tohtoročný Deň matiek si Leopoldovčania pripomenuli príjemným posedením v kultúrnom dome. Stretnutie oživilo vystúpenie našich susedov, folklórnej skupiny Šulekovo, ktorej členmi sú niekoľkí Leopoldovčania. Publikum bolo folklórom v ich podaní nadšené, a tak zábava pokračovala aj po skončení oficiálnej časti. Vtedy však už nespievali a netancovali iba účinkujúci, ale aj diváci.

morma

Pozdrav pre I. Szabóa

Laureát česko-slovenskej Ceny E. E. Kische a laureát Ceny Vojtecha Zamarovského, spisovateľ, publicista, maliar, ale najmä leopoldovský rodák Ivan Szabó 9. júla oslávil svoju sedemdesiatku. Keď sme mu blahoželali za svojich spolurodákov, mali sme možnosť nazrieť aj do jeho autorskej kuchyne. O je-

ho nových autorských počinoch budeme našich čitateľov informovať v ďalšom čísle časopisu.

(jh)

DO VAŠEJ POZORNOSTI - predstavíme vám...

Zborník o najstarších dejinách pevnosti

Azda by sme nenašli na Slovensku mesto, ktoré nemá podrobne a kvalitne spracovanú svoju históriu. Leopoldovu stále chýba ucelená monografia o dejinách pevnosti a mesta, aj keď akýsi takýto dlhý predchádzajúcim aj súčasným generáciám Leopoldovčanov sa dlho pokúšali nahrádzať dve publikácie – Leopoldov – stručné dejiny, ktoré v 40. rokoch minulého storočia spísal Karol Körper Zrínsky, a publikácia Ladislava Kleimana a Ladislava Srdoša Leopoldov 1669 – 1969.

Pri príležitosti 340. výročia dokončenia pevnosti Leopoldov si preto dovoľíme leopoldovskej aj slovenskej verejnosti predstaviť zborník venovaný najstarším a doteraz aj nespracovaným dejinám a stavebnému vývoju pevnosti Leopoldov. Jeho prezentácia sa uskutoční počas leopoldovských hodov. Pochopiteľne, o jeho konkrétnom obsahu zatiaľ veľa prezrádzať nebudeme, no keďže jeho autori sa výskumu dejín Leopoldova venujú dlhodobejšie, hodlajú možno už o rok-dva vydať jeho voľné pokračovanie.

(jh)

Dorastenky bez prehry, ale na

2. mieste

Družstvo dorasteniek LTC si v tohtoročnej súťaži vybojovalo druhé miesto v konkurencii klubov TK 77 Skalica B (3:3), AŠK Skalica (4:2), ŠK OCEAN ČASTKOV (3:3), TK Senica (3:3), ŠK BLAVA Jaslovské Bohunice (5:1). Naše hráčky Zuzana Tačovská a Klaudia

Kaiserová získali osem bodov vďaka dvom výhram. Neprehrali ani raz, no s tromi súpermi remizovali, takže bolo konečné poradie družstiev známe až po spočítaní víťazných setov v zápasoch. Naše hráčky s osemnástimi výhrami a dvanástimi prehrami tak skončili na peknom druhom mieste.

morma

Pri domových prehliadkach zaistili aj veci z iných krádeží

Ešte v apríli ukradli traja mladíci štyri luxusné motorky a rôzne servisné náradie a zariadenia v hodnote 45 500 eur z jednej z leopoldovských garáží. Pri domových prehliadkach u 23-ročného muža zo Šalgočky, 20-ročného zo Zemianskych Sadov a 25-ročného mladíka z Pustých Sadov našli väčšinu servisného zariadenia a rôzne veci pochádzajúce z iných krádeží. Medzi ukradnutými vecami zaistili aj motorku, ktorá bola odcudzená v Hlohovci, plastové okná ukradnuté v Zavare, plynové kachle a kosačku, ktoré zmizli v Zemianskych Sadoch. Páchatelom, ktorých vyšetrovatelia poznali už z minulosti, hrozí trest vo výške tri až desať rokov.

Obvineného dvadsaťročného Zemianskosadčana policajná hliadka zo Šoporne zadržala 5. júna. Na svoje podozrivé správanie upozornil v stredu 3. júna ráno pred 5. hodinou na ceste pri vodnom diele Kráľová v obci Šoporňa. Keď zbadal oproti idúce policajné auto, ihneď zastavil svoje vozidlo značky Škoda Octavia a ukryl sa v blízkych kríkoch. Po krátkom prenasledovaní ho policajti zadržali.

Napokon vyšlo najavo, že do činenia majú s 20-ročným mužom zo Zemianskych Sadov, ktorého už polícia v minulosti vyšetrovala, keďže ešte vo februári podpálil osobné auto značky BMW. Policajná hliadka z Trnavy vozidlo zastavila, keď vyšlo z obce Modranka do protismeru a zákazu vjazdu. Počas kontroly vozidla vodič náhle naštartoval a dal sa na útek po rýchlostnej komunikácii R1. Polícia na jeho zastavenie použila viacere výzvy, keď však na výzvy nereagoval, pokúšali sa ho zastaviť aj výstražnými výstrelmi do vzduchu a neskôr aj na auto, ktorého rýchlosť bola okolo 200 km/h. Napokon s prestrelenými zadnými svetlami a kolesami vozidlo skončilo mimo cesty medzi Šintavou a Patou. Osadenstvo auta ešte vozidlo polialo horľavinou a podpálili ho. Majiteľovi spôsobili škodu vo výške takmer 3000 eur. Počas domovej prehliadky policajti našli a zaistili 75 nábojov rôzneho kalibru, aj keď obvinený nie je držiteľom zbrojného pasu. Preto je stíhaný aj za nedovolené ozbrojovanie. Vyšetrovateľ spracoval na neho návrh na stíhanie a môže mu hroziť päťročné väzenie.

jh

LEOPOLDOVČANIA LEOPOLDOVČANOM

Ján Halás dostal ocenenie Trnavského samosprávneho kraja za záchranu života

V trnavskom Divadle Jána Palárika boli už po tretíkrát ocenené najvýznamnejšie osobnosti spoločenského a kultúrneho života Trnavského samosprávneho kraja. Medzi nimi bol aj Leopoldovčan Ján Halás. Predseda Trnavského samosprávneho kraja Ing. Tibor Mikuš mu udelil ocenenie za záchranu života ženy, ktorá chcela spáchať samovraždu skokom z cestného mosta v Hlohovci.

Okrem toho, že Ján Halás je veliteľom hliadky na Mestskej polícii v Hlohovci, jeho koníčkom je šport. Sedemnást rokov sa venuje kulturistike. V minulosti v tomto netradičnom športe získal titul dvojnásobného maj-

stra juniorov a dorastu Česko-Slovenska. Zodpovednosť, odvaha a zmysel pre poriadok. To je stručná charakteristika prístupu Jána Halása k práci aj k bežným životným situáciám.

Detstvo prežil v Červeníku a do Leopoldova sa presťahoval v období, keď začal hrať aktívne futbal za naše mesto. Teraz už aktívne futbal nehráva. V Leopoldove so svojou rodinou býva už dvadsaťtri rokov. *„Leopoldov som si obľúbil. Poznám jeho dejiny a aj dejiny pevnosti. A som naozaj rád, že naše mesto má takú bohatú históriu. Teší ma, že je tu dosť možností na kultúrne využitie a viac obchodov. Naopak, je tu veľa reštaurácií a pohostinstiev, z ktorých sa často ozýva krik a hluk, čo pôsobí na atmosféru malého mesta dosť rušivo,“* hovorí o pozitívnych a aj tých negatívnych stránkach nášho mesta.

A aké okolnosti priviedli Jána Halása k tomu, aby si vybral práve povolanie policajta? *„Neporiadok v meste, výtržníctvo, riešenie závažných problémov, komunikácia s ľuďmi, toto všetko ma priviedlo k tomu, aby som sa stal policajtom. A práve tu v Leopoldove som*

začínal ako mestský policajt. Táto práca si vyžaduje aj istú dávku odvahy a racionálneho zmyšľania. A asi preto by som svoje povolanie nemenil. Som s ním maximálne spokojný.“

Vráťme sa ešte k udalosti, za ktorú ste dostali ocenenie Trnavského samosprávneho kraja...

„Niekedy v júli minulého roku, keď sme mali s kolegom nočnú zmenu a hliadkovali sme v meste, dostali sme telefonát od operačného dôstojníka, že dajaká žena sa nachádza na cestnom moste a chce skočiť do Váhu. Po príchode na miesto sme v strede mosta uvideli ženu, ktorá už stála na druhej strane zábradlia a vykrikovala, že skočím do vody. Začali sme ju prehovárať a popritom sme sa k nej pomaly aj približovali. Chytili sme ju a dostali na druhú stranu. Po tomto zákroku sme povolali rýchlú zdravotnú pomoc a ženu odviezli do nemocnice. Veľmi ma tešilo, že

sme prišli včas a žene sa nič nestalo. Žena bola rozrušená a bolo vidieť, že reagovala skratovo. Čo je s ňou teraz, to naozaj neviem.“

Stretli ste sa niekedy už s podobným prípadom?

„Ešte nie. Ale tri-štyri roky nazad som zachraňoval aj s kolegami topiaceho sa človeka. Dostali sme informáciu, že niekto pláva po hladine Váhu. Dotyčného niesla voda od železničného mosta a zachytili sme ho až na Sihoti. Prípad mal tiež šťastný koniec, nestalo sa mu nič.“

Čo pre Vás osobne znamená ocenenie Trnavského samosprávneho kraja?

„Je to pre mňa veľká česť. Teší ma to aj preto, lebo spolu so mnou boli ocenení aj iné významné osobnosti, ako napríklad herec Jozef Adamovič a mnohí ďalší.“

Za rozhovor ďakuje Lucia Šimunová.

Foto: Ivan Krajčovič

Prepustili prvého aktéra odsúdeného za leopoldovskú masakru

Najvyšší súd SR 4. marca 1994 v odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. februára 1993 rozhodol, že obžalovaného Václava Fedáka uznal vinným z nápomoci pri trestnom čine vraždy, z trestného činu vzbury väzňov, trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia spolupáchateľstvom, trestného činu lúpeže, trestného činu vydierania, trestného činu brania rukojemníka, trestného činu nedovoleného ozbrojovania a z trestného činu obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom. Na základe toho bol obžalovaný na úhrnný trest odňatia slobody na 15 rokov so zaradením do tretej nápravno-výchovnej skupiny... je jedným z výrokov súdu v súvislosti s krvavou tragédiou z 23. novembra 1991,

ktorá nemá obdobu v dejinách slovenského ani česko-slovenského väzenstva, ba ťažko by sme hľadali aj paralelu v stredoeurópskom kontexte. Ako memento a zároveň smutne symbolická alej na päť zbytočne vyhasnutých životov okrem pamätnej dosky pred administratívnou budovou ÚVTOS a ÚVV upozorňuje päťka líp vysadených krátko po tragédii pri areáli ústavu.

Nechceme sa na tomto mieste detailne vracieť k leopoldovskej tragédii. Vo zvukovom archíve Slovenského rozhlasu sme však našli nahrávku jednej z kontaktných rozhlasových relácií odvysiela- ných v súvislosti s touto nešťastnou udalosťou. Doktoré z vyjadrení, ktoré v relácii *Bola tragédia v Leopoldove osudová?* (číslo pásu AFR 13125/2) odzneli 26. novembra 1991 na stanici Československo z úst najvyšších predstaviteľov a zamestnancov vtedajšieho Zboru, ale aj bežných poslucháčov, majú závažnú dokumentárnu hodnotu. Niektoré z nich sú proklamatívne, iné zasa bytostne zainteresované, hľadajúce príčiny, vysvetlenia... v každom prípade sú autentické. Po prvý raz zverejňujeme aj reakcie odsúdených. Výber z nich ponúkame aj v nasledujúcej mozaike.

„Chcel by som príslušníkom vyjadriť svoju podporu v situácii, v ktorej sa nachádzajú, keď bránia spoločnosť; keď pracujú jednak na tom, aby

pomery boli vo väzenstve také, aké sú v celej Európe, jednak bránia ostatnú spoločnosť od tých, čo by jej mohli uškodiť, a to si vyžaduje z našej strany veľkú úctu a vážnosť.“

František Mikloško počas návštevy zranených príslušníkov v trnavskej nemocnici.

„Ukazuje sa, že ZNV nemá dostatočné finančné prostriedky a hmotné materiálne prostriedky na to, aby sa pripravil na všetky situácie, aj na také, aká sa odohrala v Leopoldove. V eufórii prehodnocovania minulého obdobia sa zviazali ruky príslušníkom ZNV v tom smere, že nemajú dostatočný prehľad o tom, čo sa deje medzi odsúdenými po práci, vo večerných hodinách, v noci a podobne. Nebudeme mať dostatok peňazí na techniku, ktorá by tomu zabránila v budúcnosti. Prinajmenšom predpisy a oprávnenia v rámci ZNV budeme musieť upraviť.“

Ján Čarnogurský počas návštevy zranených príslušníkov v trnavskej nemocnici.

„Veľa príslušníkov z nášho ústavu poznalo obeť a sú maximálne pobúrení tým, že príslušné orgány štátnej moci a štátnej správy neurobili doteraz žiadne opatrenia najmä v sprísnení istých pravidiel v našich ústavoch aj napriek tomu, že takéto signály sa vyskytovali hneď v začiatkoch zavádzania humanizačných prvkov.“

mjr. Dr. Imrich Juhás,
riaditeľ ÚVV v Bratislave

Po odpykaní si trestu ako prvý bol z päťice vrahov prepustený z ružomerského väzenia v utorok 23. júna 2009 okolo desiatej hodiny dnes už 39-ročný Václav Fedák, ktorý si pôvodne odpykával štvorročný trest za krádež vo vtedajšom Útvare Zboru nápravnej výchovy v Leopoldove. Hádám nebolo televízie, ktorá by vo večernom spravodajstve neodvysielala reportáž z Fedákovho výstupu z výkonu trestu. *„Je mi ľúto, čo sa stalo. Nikoho som však nezabil a svoje som si odsedel. Samozrejme, že to ľutujem. Nevedel som, že majú niekoho zavraždiť. Nevedel som, čo sa stane, takže som to nemohol ani nijako ovplyvniť,“*

povedal pri prepúšťaní.

Krvavými písmenami sa do dejín nášho mesta zapísalo niekoľko mien odsúdených, ktorí 23. novembra 1991 zaväzila svoje plány, ako sa dostať na druhú stranu pevnostných múrov. Možno ani sami spočiatku nerátali s takým brutálnym priebehom. Boli to Ondrej Harvan, odsúdený predtým za vraždu na 23 rokov, Dalibor Bajger, odsúdený predtým na 11 rokov, Tibor Polgári za lúpežné prepadnutie odsúdený predtým na deväť rokov, Vladimír Duda, odsúdený predtým za krádeže na osem rokov, Miloš Uriga, odsúdený za lúpež na sedem rokov, Bartolomej Botoš, odsúdený

za násilnú trestnú činnosť na desať rokov, Václav Fedák, odsúdený predtým na štyri roky. Podľa psychologických a psychiatrických posudkov priložených k súdnemu spisu Václav Fedák netrpel v čase spáchania trestných činov žiadnou z trestného hľadiska významnou duševnou poruchou a vedel rozpoznat nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, vedel ovládať aj svoje konanie. Nebol chorobne závislý od alkoholu ani iných návykových látok. *„Jeho osobnosť je adnormne prispôsobená, možno hovoriť o mnohotvárných psychopatických črtách v osobnosti. Znalcom psychológom je hodnotený jeho intelekt na rozhraní normy a subnormy. Ide o osobnosť emocionálne labilnú...”* uvádza sa vo vyšetrovacom spise.

Vyšetrovanie neskôr preukázalo, že útek plánovali asi mesiac... Proces so skupinou vrahov trval celý mesiac. V priebehu pojednávania obvinení niekoľko ráz menili svoje vlastné výpovede a zvažovali vinu na svojich komplcoch. Obviňovali tiež vedenie leopoldovskej väznice. Bratislavský krajský súd napokon 2. februára 1993 rozhodol: Polgári, Uriga a Havran dostali doživotie. Botoš 18, Bajger a Fedák po 15 rokov a Duda 13 rokov. Ten by sa mal na slobodu dostať o dva roky. Ondrej Harvan, ktorého odsúdili tiež na doživotie, spáchal krátko po vynesení rozsudku samovraždu. Tresty krajské-

ho súdu potvrdil a ešte sprísnil na začiatku marca 1994 Najvyšší súd SR.

„Päť príslušníkov je mŕtvych. Títo príslušníci vykonávali službu. A dokiaľ sa vyšetrovanie neukončí, nebudem poznať príčiny a to, ako k tomu došlo. Vieme jedno: že prišli, odzbrojili stráž, pozabíjali, vzali zbrane a odišli. To je logika, ktorá tu vznikla, a tá je neodškriepiteľná; je pravda.“

pplk. Stanislav Čížek, riaditeľ ÚZNV v Leopoldove

Václav Fedák mal pri útoku z väznice okradnúť a kopnúť do hlavy jedného z prepadaných príslušníkov Zboru nápravnej výchovy. Napadol sa okradol aj ďalšieho podporučníka. Väzni na útoku sa potom poobliekali do uniforiem a zavraždili hliadku, ktorú obrali aj o zbrane. Všetkých mužov sa nakoniec podarilo chytiť po tom, čo omylom nastúpili do vlaku, ktorý smeroval naspäť do Leopoldova. Naplánovaný útek cez Poľsko do Austrálie sa skončil fiaskom a ozbrojení aktéri skončili po dvadsiatich hodinách v rukách polície. Fedák dostal trest aj za branie rukojemníka. V minulosti súdy jeho žiadosť o podmienené prepustenie zamietli. Výkon trestu strávil Vladislav Fedák vo výkone trestu v Ilave a posledný necelý rok v Ružomberku. Trest si odsedel v najťažšej, tretej nápravnovýchovnej skupine so sprísneným bezpečnost-

ným režimom. Za posledné obdobie vo výkone trestu získal niekoľko pochvál za dobré pracovné výsledky a pracovnú morálku a ho hodnotili ako bezproblémového, so vzorným správaním a dobrou pracovnou morálkou. Počas výkonu trestu vo svojej cele ručne šil obuv. V. Fedák má nariadené po prepustení spolupracovať so sociálnym kurátorom.

„Neprejavuje psychopatologické zmeny osobnosti. Je u neho silná tendencia k únikom z nepríjemných situácií, ktoré si svojím správaním vyprodukuje. Resocializácia je možná pri základnom preorientovaní osobnostných cieľov a ukludnení emocionality, pri jeho stabilizácii.“ Psychológovia o perspektívach resocializácie V. Fedáka počas prípravného konania.

Čo tomu predchádzalo...

„Najviac ma zaráža, že sa to stalo po nežnej revolúcii, keď výkon trestu a väzby vzhľadom na humanizáciu uľahčí pobyt odsúdených a obvinených, ale uľahčí aj namáhavý výkon služby príslušníkom, ktorí sú v bezprostrednom 24-hodinovom kontakte s nimi. Už od začiatku roka sme upozorňovali naše vedenie na generálnom riaditeľstve o problémoch, ktoré sa vyskytujú v jednotlivých ústavoch a počas celoštátneho zvozu, ktorý náš ústav vykonáva. 30. augusta 1990 sme

boli u pána ministra Koštu a nadniesli sme mu problémy, ktoré nás vo výkone služby trápia. Tých problémových okruhov bolo 24. Niektoré z nich sa riešili, ale tie najpodstatnejšie, ktoré nás trápia, nie. Takže nič iné mi už nenapadlo, jedine to, že ak už situáciu nechce riešiť minister spravodlivosti, tak potom musíme osloviť predsedu vlády. Ráno sme sa dohodli, že napíšeme petíciu premiérovi. V nej chceme upozorniť na nefunkčnosť nielen celého systému, ale aj súčasného zloženia generálneho riaditeľstva, pretože nereagovali na problémy, ktoré od začiatku tohto roka pretrvávajú a tým, že ich neriešilo...“

mjr. Jozef Marciš, vedúci odborný referent

Útek siedmich odsúdených z leopoldovskej väznice, ktorá mala dovtedy povest najťažšej a najbezpečnejšej česko-slovenskej väznice, bol tým naojstrejším vrcholom ľadovca spoločenských zmien po novembri 1989. Samozrejme, postihlo aj veľmi senzitívnu skupinu ľudí vo väzniciach. Po amnestii prezidenta ČSFR Václava Havla v januári 1990 došlo v Nápravnovýchovom ústave (NVÚ) Leopoldov k nepokojom. Tie vyvrcholili vzbúrou väzňov. V marci 1990 si v NVÚ Leopoldov odpykávalo tresty asi 2500 odsúdených, z ktorých väčšina bola zaradená do tretej, najprísnejšej nápravnovýchovej skupiny.

Z nich vyše 200 bolo odsúdených na dlhoročné tresty odňatia slobody za vraždu, 170 za znásilnenie, 370 za lúpeže, 320 za krádeže veľkého rozsahu. Tých odsúdených, na ktorých sa vzťahovalo ustanovenie paragrafu 41 o obzvlášť nebezpečnej recidíve, sa amnestia prezidenta ČSFR netýkala, čo spôsobilo nespokojnosť odsúdených s rozsahom amnestie. Zastavením práce chceli docieľiť, aby sa zodpovedné orgány zamysleli nad tým, že vo väzniciach boli ešte stále stovky väzňov, ktorým vraj komunistický režim dal bilag nebezpečných recidivistov, vymeral im mimoriadne vysoké tresty za skutky, ktoré v tej dobe už nemohli byť chápané ako trestné činy. Na takto odsúdených sa prezidentova amnestia vzťahovala len vo výške jedného roka. Ďalej väzni žiadali, aby boli prepustení zo Zboru dozorcovia, ktorí sa dopúšťali brutality voči väzňom.

„Ťažko sa hovorí o humanizácii pri ľuďoch, ktorí dokážu vraždiť. Myslím si, že to by mala pochopiť aj spoločnosť, že humanizácia je dobrá pri tých ľuďoch, ktorí ju chcú pochopiť a chcú sa s ňou vyrovnávať. Ale pri tých ľuďoch, čo idú za svojím cieľom aj cez mŕtvolu, a tých bolo päť, takí humanizáciu nepoznajú...“

pplk. Stanislav Čížek, riaditeľ ÚZNV v Leopoldove

„Telefonujem z Hlohovca.

Som matkou príslušníka pracujúceho v leopoldovskom ústave. Plačem od radosti, že môj syn tam vtedy nebol...“
Z ankety.

Hneď nasledujúci deň po vyhlásení amnestie Václavom Havlom, ktorá oficiálne vstúpila do platnosti 1. januára 1990, začalo vo vtedajšom NVÚ Leopoldov pracovať sedem trojčlenných senátov Okresného súdu v Trnave a od 4. januára postupne prepúšťali asi 552 väzňov v rámci amnestie prezidenta ČSFR. Senáty skúmali aj súdne spisy asi sto ďalších odsúdených, na ktorých sa vzťahovali ostatné paragrafy amnestie. Na slobodu boli prepúšťaní postupne. Už 4. januára niekoľko väzňov začalo na protest proti nedostatočnej amnestii hladovku a pokúsilo sa o neprimerané formy protestu. Pracovníkom NVÚ sa podarilo vzbúru do 6. januára 1990 potlačiť, no napätie v ústave sa naďalej skôr stupňovalo.

Prvého marca 1990 sa v takzvanom Hrade (v ubytovacích priestoroch III. a IV. oddielu) zabarikádovalo 217 väzňov, vyhlásili protestnú hladovku a odmietlo poslušnosť. Jednou z ich hlavných požiadaviek bolo zrušenie paragrafu 41 Trestného zákona (recidívy) a bezpodmienečná návšteva prezidenta. Postupne sa k nim pridali ďalší odsúdení z iných oddielov. Rôznymi formami nátlaku vytlačili z objektu príslušníkov NVÚ a ovládli celú uby-

tovaciu časť. Od hladovky prešli vzbúrenci k teroru. Skupina odsúdených sa zhromaždila na streche budovy, odkiaľ na príslušníkov poriadkových služieb zhadzovali rôzne predmety. Postupne zdemolovali vnútorné zariadenie objektu. Organizátori vzbury nestrpeli, aby sa väzni, ktorí sa chceli vyhnúť konfliktu, dobrovoľne vzdali príslušníkom. Bili ich palicami, tyčami a vyhrážali sa im zabitím mačetami, nožmi a sekerami, ak vo vzbure nebudú na ich strane. Vzbury bola potlačená, no aj tak došlo k značným materiálnym škodám.

Po štyroch týždňoch od posledného väčšieho otvoreného konfliktu napätie začalo kulminovať v stredu ráno 28. marca 1990. Väzni zapálili strechu Hradu, k bráne VIII. oddielu premiestnili fľaše s plynom a podpálili ich. Po šiestich hodinách vyjednávania zasiahli príslušníci jednotiek rýchleho nasadenia a ozbrojených zložiek Federálneho ministerstva vnútra a Zboru nápravnej výchovy. Za tri hodiny zlikvidovali odpor militantných skupín odsúdených. Materiálne škody na objektoch a zariadení leopoldovského NVÚ predstavovali sumu vyše 27 miliónov Kčs. Vzbury väzňov ozbrojených železnými tyčami, zápalnými fľašami, nožmi a žiletkami bola nakoniec potlačená. Vyžiadala si jedného mŕtveho a 29 zranených spomedzi vzbúrencov a jedného ťažko

a 10 ľahko zranených spomedzi zasahujúcich bezpečnostných jednotiek. Počas vzbury zhoreli niektoré výrobné haly aj ubytovacie priestory odsúdených. Poškodenie bolo také rozsiahle, že vtedajší minister spravodlivosti chcel ústav zrušiť. Nestalo sa tak, no za časovanú bombu bol považovaný fakt, že niektorí zo vzbúrencov vo väznici zostali. Medzi nimi bol aj vodca neskoršej masakry Tibor Polgári...

„Upozorniť ich (generálne riaditeľstvo; pozn. JH) **na to, čo sa deje, mohli už viaceré situácie keď odsúdení dobdali a zranili viacerých príslušníkov v llave, takisto ich mohla na to upozorniť aj situácia počas nepokojov v Ústave ZNV Banská Bystrica-Kráľová...“**

mjr. Jozef Marciš, vedúci odborný referent

„...Podľa mňa v tom bola i na vine veľká benevolencia pracovníkov ZNV, ktorí zámerne v niektorých útvaroch ZNV nechávali voľný priebeh brutalite a agresivite niektorých jedincov a dokonca zatvárali oči pred skutkami, ktoré hraničia s trestnými činmi. Vinu nesú aj pracovníci dozorových orgánov. To, že nosili odsúdení, ktorí mali sklony k agresivite nie nožičky, ale doslova dýky, vedeli aj pracovníci ZNV. Na chodbe sa rozprával vychovávateľ s odsúdeným, ktorý mal viacero incidentov, pri

ktorých zranil už viacero odsúdených. Tieto zranenia nehlásili, pretože sa báli ďalšieho napadnutia. Vychovávateľ mu vravel: „Nenos ten nôž, lebo ti ho nabudúce zoberiem.“ Nabudúce už nebolo. Ďalší deň spomenutý odsúdený týmto nožom ťažko zranil pracovníka ZNV. Prečo mu ten nôž neodobrali? Na túto situáciu sme viacerí upozorňovali vedenie útvaru, ako i dozorového prokurátora. Zase sa nič nezmenilo...“

Z listu odsúdeného Jozefa D. (llava 26.11.1991)

Vnútri a v okolí väznice sa sústredilo asi 3000 vojakov a príslušníkov ministerstva vnútra a pohraničnej stráže, Zboru nápravnej výchovy, výsadekovej jednotka červené barety atď. Veliteľ zásahu Andrej Sámel vyzýval prostredníctvom rozhlasu väzňov, aby ustúpili od vzbury a dobrovoľne opustili väznicu. Medzi budovami behalo niekoľko desiatok nožmi, tyčami a mačetami ozbrojených militantných väzňov, ďalší zo striech hádzali rôzne zapálené predmety smerom k zasahujúcim jednotkám. Podrobný videozáznam zásahu komentovaný samým veliteľom záznamu mohli naši čitatelia vidieť aj vo vysielaní Českej televízie asi pred tromi rokmi. (doslovný prepis zverejníme neskôr)

Orgány činné v trestnom konaní začali v apríli 1990 vyšetrovanie. Dňa 23. januára 1992 obžaloval krajský pro-

kurátor na 196 stranách 73 aktérov leopoldovskej vzbury zo spáchania 32 trestných skutkov. Trestný spis obsahoval vyše 15 tisíc strán a váži 110 kg. V prípravnom konaní sa pôvodne trestné stíhanie viedlo proti 145 obvineným. Dňa 15. októbra 1992 sa v kinosále leopoldovského NVÚ začalo hlavné pojednávanie. Pred trestným senátom Krajského súdu v Bratislave stálo 73 obžalovaných, ktorých obhajovalo 33 advokátov. Okrem obžalovaných bolo vypočutých 290 svedkov: väzňov, ktorí si odpykávajú tresty odňatia slobody za inú trestnú činnosť, bývalý riaditeľ NVÚ Leopoldov, príslušníci ZNV, vyšetrovatelia z prípravného konania, ale aj vtedajší vysokí štátni činitelia - Ján Langoš, Richard Sacher, Ladislav Košta, Vladimír Mečiar a ďalší. Bezpečnosť procesu zabezpečovalo 150 príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Pohotovostnej jednotky MV SR. Prítomná bola lekárska a zdravotnícka služba. Predseda trestného senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Jozef Holíč vyhlásil dňa 21. apríla 1993 rozsudok, podľa ktorého bolo 61 obžalovaných odsúdených na nepodmienečné tresty odňatia slobody od 18 mesiacov do 14,5 roka (vedno na 345 rokov a 10 mesiacov). Vyniesol 5 oslobodzujúcich rozsudkov a siedmich obžalovaných vylúčil na osobitné

súdne konania. V zákonnej lehote sa proti rozsudku Krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolalo 49 obžalovaných, ale aj krajský prokurátor, ktorý podal odvolanie proti päťnástim nízkym trestom. Senát Najvyššieho súdu SR za predsedníctva JUDr. Jozefa Buchtu začal verejné zasadnutie o odvolaní sa obžalovaných a prokurátora v pondelok 12. septembra 1994 v bratislavskom Justičnom paláci. Definitívne rozhodnutie vyhlásil 26. septembra 1994. Náklady na právne konanie a súdne procesy s aktérmi leopoldovskej vzbury podľa odhadu presiahli 3,5 milióna Sk.

„...Pre mňa je dôležitejší život príslušníka, než to, aby som trpel takéto nebezpečné predmety v rukách odsúdených a obvinených...“

Mjr. Dr. Imrich Juhás, riaditeľ ÚZNV v Bratislave, v odpovedi na otázku, prečo nechal ihneď po leopoldovskej tragédii odobrať v bratislavskom ústave všetky nože a sklené predmety, aj keď ich zákon vo výkone trestu a väzby nezakazoval.

Reagovali aj odsúdení

Leopoldovská masakra pristihla spoločnosť, ktorá ešte sama nebola vyrovnaná so všetkými spoločenskými zmenami po r. 1989, absolútne nepripravenú. V najrozličnejších reakciách sa ozývali najrozmanitejšie

hlasy počnúc kritikou Havlovej amnestie, liberalizácie výkonu väzby a trestu až po všeobecné obnovenie trestu smrti. Zdá sa, že vtedajšia situácia by sa dala porovnať k nebezpečnej hre detí so zápalkami. Spoločnosť (či skôr jej najvyšší predstavitelia) v eufórii bez dôslednej prípravy spustili vlnu destabilizačných opatrení, ktoré boli vo všeobecnosti nazvané ako humanizačné, ibaže na ne neboli pripravení ani odsúdení. S humanizáciou sa akiste malo začať úplne iným spôsobom, iným tempom, v inom čase a v iných oblastiach...

Príčiny a očakávateľné dôsledky zbesilého vraždenia v Leopoldove pohla či skôr otriasla všetkými ľuďmi. V archíve Slovenského rozhlasu sme objavili aj zopár listov s petíciami samých väzňov, bývalých politických väzňov a poslucháčov. Doktoré výpovede z nich uverejňujeme:

„...Vychádzajúc z najposvätejšieho a najzákladnejšieho práva človeka, z práva na život, spontánne, čo najrozhodnejšie odsudzujeme každého, kto sa tomuto právu spreneverí. Osobitne odsudzujeme všetky snahy spájať tento ohavný zločin s nami ako celkom, naopak, veľmi nás prekvapili názory niektorých občanov, ktorí sa domnievajú, že za tento brutálny čin treba potrestať všetkých odsúdených negova-

ním všetkého pozitívneho v oblasti väznenstva, čo sa dosiahlo po novembrovej revolúcii r. 1989. Právom nás teda rozhorčuje skutočnosť, že týmto skutkom bol zasadený zákerný úder všetkým skutkom smerujúcim k humanizácii výkonu trestu odňatia slobody, ktorý nám má napomôcť k opätovnému zaradeniu do riadneho života ako plnohodnotných jedincov.

Vyzývame verejnosť a žiadame ju o pochopenie toho, že vzhľadom k iracionálnosti tohto konania by bolo tragickým omylom stotožňovať nás všetkých s týmto zjavne psychopatickým konaním páchatelov, od ktorého sa čo najrozhodnejšie dištancujeme.

Nech teda spoločnosť právom súdi – prísne, spravodlivo a právom odsúdi tých, ktorých konanie spôsobilo toľko zla, bolesti a oprávneného zdesenia všetkých normálnych ľudí.“

Centrálna samospráva odsúdených ÚZNV Želiezovce (28.11.1991)

„Stejně jako široká veřejnost i my odsuzujeme brutální útok vězňů v Leopoldově a jsme otřeseni tragickými následky. Toto bezprecedentní jednání skupinky vězňů vrhá špatné světlo na stovky dalších obviněných a odsouzených, na lidi, kteří se žádným způsobem nepodíleli na smrti jiného člověka. Lze pochopit lidi žádající po pachatele brutálních vražd v Leopoldově trest nejvyšší,

nelze ovšem souhlasit s tím, aby nemístné generalizování přineslo tresty a postihy pro stovky dalších. ...Prohlašujeme, že se distancujeme od podobných činů a jejich pachatelů, žádáme orgány justice o příkladné potrestání a zveřejnění uložených trestů. Jsme země demokratická a ten, který dodržuje pravidla lidského soužití, by neměl být staven na úroveň brutálního vraha a jednoznačnou generalizací nás všech jako odpadu společnosti bez rozdílu kategoricky odmítáme. ...Obracíme se na další útvary SNV, na všechny lidi ať ve výkonu vazby či trestu, aby vyjádřili své stanovisko k činu vězňů z Leopoldova a dali tím veřejnosti jasné najavo, jak se drtivá většina z nás dívá na tragické události na Slovensku. ...Děkujeme každému soudnému člověku za hlas na obranu nás, kteří jsme zůstali lidmi i za mřížemi!

Podpísaných 43 odsúdených z NVÚ Bytíz (Příbram 26.11.1991)

„...Pokud je možnost udělat

referendum ohledně celistvosti ČSFR, proč není možnost to stejné ohledně trestu smrti? Je vám možná divné, že já, člověk, který je za mřížemi, dávám takovou otázku. Odpovím vám na ni s klidným svědomím člověka, který není žádný „beránek“, nejsem zde popravený. Minimálně 80 % odsouzených by hlasovalo pro obnovu trestu smrti za delikty, které i snámi otřesou...“ Obviněný Zdeněk L., Praha-Ruzyň (27.11.1991)

Otravná zkušenost z Leopoldova zanechala bez otcov, manželov či synov päť rodín, v spoločnosti zanechala strach z väznenstva, spôsobila averziu pred spoločensky kontrolovanou transformáciou tohto senzitívneho systému a ukázala nesprávnu cestu k akejsi pseudohumanizácii. Žiaľ, priveľa obetí z jedného experimentu...

S použitím dennej tlače z r. 1991, zvukových záznamov a archívnych materiálov pripravil Juraj Hladký.

Naši futbalisti o chlp tretí

Leopoldovské družstvo mužov tento rok nepostúpi do vyššej súťaže. V prvej polovici sezóny sa v kuloároch objavovali reči o tom, že Šúrovce si postup „kúpili“. Majiteľ tohto tímu vraj podkopáva nohy svojim konkurentom inými zbraňami, ako sú tie futbalové. V tom čase malo naše družstvo ešte pomerne dobré postavenie v tabuľke a šanca na postup bola stále reálna. Potom však prišiel zlom a dnes môžu byť fanúšikovia radi, s obsadením tretieho miesta.

V. Kuzma

O príčinách toho, prečo mužstvo neobsadilo lepšiu priečku a prečo naši futbalisti na začiatku jari nehrali taký futbal, na aký sme boli v ich podaní zvyknutí by sa dalo polemizovať dlho. Niektorí tvrdia, že dôvodom boli zimné tréningy v hale, ktoré mohli spôsobiť, že chlapci na začiatku jarnej časti neboli zvyknutí na trávnatý terén. Ďalší z neúspechu vinia slabú dochádzku na tréningy alebo tréningy ako také. Tak či onak, naši futbalisti nepostúpili, ale obsadili krásne tretie miesto a odohrali niekoľko zápasov s futbalovými akciami, za ktoré sa naozaj nemusia hanbiť. O tom svedčí aj to, že doma prehrali jediný raz, takže fanúšikovia na domácich tribúnach určite o nič neprišli. Ján Levčík, tréner „A“ mužstva, na stránke MTK skonštatoval umiestnenie tímu takto: „Ako nováčik súťaže sme skončili na peknom treťom mieste, s čím som veľmi spokojný.“ Takže s novými posilami a so zmenami na trénerských postoch sa v nasledujúcej sezóne môžeme opäť tešiť na futbalové boje na leopoldovskom ihrisku.

F. Zlámala

Výsledky posledných 10 zápasov - jar - muži

MTK Leopoldov - TJ Družstevník Špačince	1:1
TJ Družstevník Bučany - MTK Leopoldov	4:2
MTK Leopoldov - OFK Horné Otrokovce	2:0
TJ Družstevník Zavar - MTK Leopoldov	2:4
MTK Leopoldov - Družstevník Zvončín	2:1
ŠK Cífer - MTK Leopoldov	1:2
MTK Leopoldov - TJ Iskra Horné Orešany	1:1
TJ Družstevník Dolná Krupá - MTK Leopoldov	1:0
TJ Družstevník Siladice - MTK Leopoldov	4:0
MTK Leopoldov - TJ Slovan Ostrov	5:2

Aktuálne poradie

1. OŠK Šúrovce	77 bodov
2. TJ Družstevník Siladice	55 b.
3. MTK Leopoldov	54 b.
4. OFK Horné Otrokovce	51 b.

Výsledky posledných 10 zápasov - dorast

MTK Leopoldov - TJ Slovan Dolné Kočkovce	3:4
MFK Skalica - MTK Leopoldov	0:1
FC Zentiva Hlohovec - MTK Leopoldov	5:1
MTK Leopoldov - ŠKF Baník Handlová	2:3
TJ Slavoj Boleráz - MTK Leopoldov	2:0
MTK Leopoldov - ŠK VEGUM Dolné Vestenice	4:0
TJ Moravany - MTK Leopoldov	1:5
MTK Leopoldov - Spartak Bánovce nad Bebravou	3:1
ŠK Rapid Hrnčiarovce - MTK Leopoldov	3:0
MTK Leopoldov - MFK Vrbové	3:0

Aktuálne poradie

1. PFK Piešťany	71 bodov
2. TJ Slavoj Boleráz	66 b.
3. FC Zentiva Hlohovec	57 b.
4. ŠKF Baník Handlová	55 b.
5. Spartak Bánovce n. Beb.	48 b.
6. OTJ Moravany	47 b.
7. LR CRYSTAL Led. Rovné	42 b.
8. MFK Skalica	41 b.
9. MFK Nováky	39 b.
10. OŠK Tren. Stankovce	38 b.
11. MFK Ilava	32 b.
12. MTK Leopoldov	32 b.
13. TJ Slovan Dol. Kočkovce	30 b.

Dnes našim čitateľom bližšie predstavíme družstvo žiakov. Hráči tejto vekovej kategórie sú síce ešte len na začiatku svojej športovej cesty, napriek tomu poctivo trénujú a veria, že táto snaha sa odzrkadlí aj na ich výsledkoch. Šikovní mladí futbalisti zatiaľ zbierajú skúsenosti a my im držíme palce na ceste za úspechom. Takto ich tohoročné vystúpenie v súťaži hodnotí Filip Zlámala: „Mladíci sa síce umiestnili v tabuľke na predposlednom mieste, ale treba podotknúť, že chlapci sa snažili. Aj keď niektoré výsledky na prvý pohľad môžu vyzerať hroziivo, hráči sa nevzdali ani v ťažkých zápasoch a bojovali až do konca. Ich snaha sa odzrkadlila a v posledných zápasoch sa im podarilo nepriaznivé výsledky skorigovať a upraviť ich do krajšieho tvaru. Keďže futbalový zväz plánuje reorganizáciu žiackych súťaží, v nasledujúcej sezóne bude žiacky tím hrať zápasy turnajovým spôsobom.“

Žiaci

Zloženie družstva

Brankári: Šimon Vojtek, Dávid Vrabec, Jaroslav Synek

Obrana: Šimon Jurda, Michal Kollár, Milan Žemla

Záloha: Matúš Žemla, Tomáš Piovarčí, Jakub Škoda, Petra Vojteková, Simon Bobek, Matúš Švikruha

Útok: Juraj Pobjecký, Matúš Suchánek, Lubomír Krasňanský, Martin Krasňanský, Roland Matušák

Vedenie: Mgr. Richard Slovák, Martin Kalický

Najlepší strelci: Juraj Pobjecký (9), Milan Žemla (5), Juraj Cibulka (3), Simon Bobek (1)

Výsledky jarných zápasov

		Aktuálne poradie
TJ Družstevník Dechtice - MTK Leopoldov	15:0	
MTK Leopoldov - FC Kátlovce	0:12	
Slávia Trnava - MTK Leopoldov	10:0	11. TJ Družst. Dechtice 22 bodov
MTK Leopoldov - FK TJ Kúty	0:6	12. TJ Vinohrad. Suchá n Par. 21 b.
Družstevník Zeleneč - MTK Leopoldov	15:0	13. MTK Leopoldov 10 b.
MTK Leopoldov - ŠK Rapid Hrnčiarovce	1:23	14. OFK Drahovce 1 b.
OFK Kľačany - MTK Leopoldov	19:1	
Nafta Gbely - MTK Leopoldov	3:0	
MTK Leopoldov - OFK Drahovce	1:0	
TJ Moravany - MTK Leopoldov	3:2	
MTK Leopoldov - ŠK Blava Jaslovské Bohunice	1:11	
Družstevník Trakovice - MTK Leopoldov	4:0	
MTK Leopoldov - TJ Vinohradník Suchá nad Parnou	1:1	

pripravila morma

HOSTIA V BREVIÁRI

Taliansko 1330. V kláštore svätej Rity, v meste Cascia už niekoľko storočí je uctievaná krvavá hostia, pochádzajúca z roku 1330. Každý rok ju veriaci Cascie sprevádzajú v slávnostnej procesii pozdĺž celého mesta. Starý kódex, ktorý od roku 1335 popisuje udalosti kláštora augustiniánov v Purgii uvádza aj pôvod tejto krvavej hostie.

Roku 1330 istého kňaza zavolali k zomierajúcemu do malej obce pri Siene. Vybral hos-

tiu z kostola a položil ju do breviára. S breviárom pod pazuchou sa ponáhlal k chorému. Najprv vypočul jeho spoveď, dal mu rozhrášenie, otvoril breviár, aby mu podal sväté prijímanie a tu s hrôzou spozoroval, že z hostie tiekla krv a sfarbila listy breviára.

Zdesený kňaz zatvoril breviár a ponáhlal sa späť do Sieny, aby vyhľadal slávneho pátra Simona Fidatiho. Páter Fidati, veľmi vzdelaný kňaz, sa pre svoj príkladný a obetavý život

tešil všeobecnej úcte. Porozprával mu, čo sa prihodilo, ukázal breviár s jedinečnou hostiou. Vlažný kňaz svoj čin olutoval, vyspovedal sa a breviár s hostiou odovzdal pátrovi Fidatimu.

Páter pred hostiou pokľakol, zbožňoval ju, potom vystrihol krvou sfarbené listy, na ktoré sa svätá hostia prilepila. pri najbližšej návšteve ju ako vzácny dar odovzdal sestričkám svätého Augustína. Tu je uschovaná dodnes.

Svätá Ríta, ktorá 15. augusta 1417 vstúpila do

kláštora augustínok, celé hodiny, ba niekedy i noci prekláčala pred touto svätou hostiou. Tu mnohokrát odprosila Spasiteľa za urážky spôsobené Prevelebnej Svatosti Oltárnej.

Dvaja pápeži, Bonifác IX. a Gregor XII. slávnostnými bulami potvrdili kult tejto vzácnnej relikvie v Cascii. V roku 1926 bola jedinečná hostia podrobená dôkladnému vedeckému skúmaniu. Učenci a vedci potvrdili, že na svätej hostii je viditeľná Kristova tvár.

pripravila Gitka Bayerová

Posledná modlitba Jána Pavla II.

V apríli uplynuli už štyri roky od smrti pápeža Jána Pavla II. Pred viac ako rokom sa na verejnosti objavila jeho posledná vlastnoručne napísaná modlitba. Túto modlitbu k Duchu Svätému napísal pápež na kúsok papiera roztráseným písmom začiatkom roka 2005 a modlieval sa ju denne od svojej mladosti. Naučil sa ju ešte ako chlapec od svojho otca.

Duchu Svätý, prosím ťa o dar Múdrosti, aby som lepšie spoznával Teba a dokonalosť Božiu, o dar Rozumu, aby som lepšie rozumel tajomstvám svätej viery, o dar Schopnosti, aby sa v živote vedel riadiť zásadami Tvojej viery, o dar Rady, aby som vo všetkom hľadal radu u Teba a stále ju nachádzal, o dar Odvahy, aby žiadne obavy a starosti pozemské ma od teba neodlúčili, o dar Pobožnosti, aby som vždy slúžil Tvojej vznešenosti zo synovej milosti, o dar bážne Božej, aby ma žiadne obavy a starosti pozemské od teba neodlúčili.

pripravila Gitka Bayerová

Spoločenská kronika

Máj - Jún 2009

Narodili sa

Maximilián Róbert Levčík
Dominik Sorád
Sofia Hargašová
Jakub Šušuk
Lucia Bučková
Karolína Kadlečíková
Lea Zahradníková
Michaela Hronská
Denis Gažovič
Rebecca Filová
Kristína Mičková

Naši jubilanti

60-roční
Jaroslava Balážová
Olga Bolečková
Olga Černá
Rudolf Holkovič
Olga Lubová
Jozef Malovec
Jaroslava Matušáková
Marta Michaleková
Pavel Vachan
Pavol Winkler

65-roční
Anna Adamkovičová
Mária Oravcová
Ján Vlasák

70-roční
Mária Hegedúsová
Ludovít Petrík

75-roční
Marta Gucmanova
Alžbeta Ondrigová

80-ročný
Alojz Petrovič

81-roční
Karolína Bayerová
Zuzana Išky-Pristáš
Margita Javorská
Katarína Kancková

82-roční
Štefan Klíma
Bernard Lackovič

89-ročná
Mária Martinkovičová

91-ročná
Olga Ondrišová

93-ročná
Margita Taffernerová

103-ročná
Antonia Kunovičová

Srdečne blahoželáme!

Opustili nás
Milan Brodek
František Gerič
Melánia Kaničárová
Štefan Sovič
Emil Bartuš
Dana Tomanová
Valér Ryšavý
Apolónia Galová
Lýdia Ščibravá
Jozef Srdoš
MUDr. Juraj Kulka
Terézia Hesková

Česť ich pamiatke.

Údaje sú aktuálne
k 26. júnu 2009.

Pripravila Viera Lietavová

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 25. Vydáva: Mesto Leopoldov. Adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov.
Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Vachanová, Martin Jurčo.
Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk.
Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 10 Sk (0,33 EUR). Náklad: 499 ks.
Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Registračné číslo:
Pra/Hr/95/00749.

Slovenské aj české rádiá a TV programy + 240 zahraničných KONEČNE KVALITNÝ TV PRÍJEM BEZ POPLATKOV ... a legálne na kartu !

AKCIA !!! Komplet Skylink už od 150 € - 4518 Sk

Základná ponuka

STV1, STV2, STV3, Markíza,
JOJ, Joj Plus, Nova Cinema,
ČT1, ČT2, ČT24, Nova,
Prima, TA3, Z1,
Óčko, TV Noe,
TV Barandov, Z1,
Public TV

Rozšírená ponuka

Filmbox, Filmbox Extra,
Viasat History, Viasat Explorer,
Nostalgia, Jim Jam, Eurosport,
Leo TV, Spice XXX,
po dvoch mesiacoch možnosť
kedykoľvek aktivovať .

Predajňa :

Servis elektroniky, Krasňanský Marek
ul. Piešťanska 569/2

/ Centrum, nové parkovisko /
Leopoldov 920 41

Kontakt : 0907/896 892

Po - Pia : 8.30.-12.00, 14.00.-18.00.

So : 9.00.-12.00

**Autorizovaný
predajca,
montážny technik .
www.Skylink.sk**

Značky : Topfield, Opticum, Showbox - nahrávanie na USB/ext. HDD.

U nás zakúpite už nastavený a naladený komplet .

Stačí len zapojiť' !!!

Kvalitná montáž , naša vizitka

Montáž, záručný aj pozáručný servis !

Quatro®